6.- MÈTODE I UNIFORME

Ernest Villuendas i Altarriba

6.1.- El mètode

Ja des del primer moment de l'escoltisme han estat vàries les interpretacions de la seva manera d'ésser. Des de fora, alguns sectors atacaven l'escoltisme de conservador i altres d'esquerrà, uns de militarista, i d'altres el consideraven extremadament pacifista, Baden Powell escrigué com a aclariment: "Nosaltres som tots socialistes en la mesura en què lluitem per l'abolició de l'anacronisme brutal de la guerra i la coexistència d'una extrema pobresa i misèria al costat de la riquesa superabundant, tot i que no estiguem d'acord amb la manera d'aconseguir els fins proposats".

En la segona Conferència Scout feta a la Sorbona de París del 22 al 29 de juliol de 1922, els representants dels 31 països participants varen descobrir que no hi havia una sola manera de fer escoltisme. Hom s'adonà que fins i tot era perillós ja que amb la mateixa etiqueta d'escoltisme s'oferien programes ben diversos, i el mateix mot podia significar coses molt diferents per qui ho deia o per qui ho oïa. Voler unificar uns criteris mínims comuns del programa dugué a adoptar la primera Constitució del Moviment.

El mètode escolta segons la Constitució Scout Mundial.

"El mètode escolta és un sistema d'autoeducació progressiva basat en:

-Una promesa i una llei.

-Una educació per l'acció.

-Una vida en petits grups (per exemple la Patrulla), que inclou, amb l'ajuda d'adults que els aconsellin, la descoberta i l'acceptació progressiva pels joves de les responsabilitats i de la formació a l'autogestió de cara al desenvolupament del caràcter, a l'adquisició de capacitats, a la confiança en un mateix, al sentit del servei i a l'aptitud tant per cooperar com per dirigir.

-Programes progressius i atraients d'activitats variades basades en els centres d'interès dels participants que inclouen jocs, tècniques útils i l'acceptació de

serveis a la comunitat; aquestes activitats es desenrotllen principalment a l'aire lliure, en contacte amb la natura.".

Això, però, permet un ampli marge d'actuació a les associacions i organitzacions membres del Moviment que sense desviar-se dels principis del mètode no tenen perquè aplicar-lo d'una sola manera.

Una de les escoles, liderada pels europeus i especialment pels francesos, espiritualitzada i molt donada a concedir importància a valors difícilment mesurables, ha posat l'accent en la pedagogia i requereix un impuls personal important. L'altra escola, molt més pràctica i pragmàtic, posa l'accent sobre l'eficàcia dels valors mesurables i escull com a criteri principal de valoració el seu èxit entre els nois. Aquesta escola seria la de l'escoltisme anglosaxó, principalment el nord-americà, que per unes o altres raons és el que sembla que tingui més èxit (o almenys més membres). Tal sistema ha fet que dels 54 astronautes de la NASA, 47 havien estat scouts, i que Neil Amstrong, un "scout àliga" americà que avui encara fa de cap, fos el comandant de l'Apolo XI i el primer home a trepitjar la Lluna l'any 1969 i que hi dugués l'ensenya de l'Organització Mundial del Moviment Scout (OMMS). Per dir-ho molt simplement la primera, centrada en l'educació, pretén fer pels nois coses bones i la segona, basada en l'entrenament, s'acontenta fer bé les coses.

Avui dia, a causa de les millors comunicacions i la mutiplicació de contactes que s'han produït a partir dels anys seixanta, es considera que els dos escoltismes són diferents però complementaris, i d'aquí neix en els diversos Sistemes de Programes.

El nostre Agrupament en pertànyer a MEiGSJ ha seguit la línia europea liderada per "Scouts de France" ja que la nostra associació per proximitat geogràfica i cultural ha anat adaptant el que feien els francesos.

Els objectius bàsics sociopedagògics segons el nostre Agrupament:

-Un sentit d'arrelament al nostre país, basat en el coneixement, l'estimació i el servei a la realitat nacional catalana.

-Aprendre a treballar en equip, la qual cosa desenvoluparà un sentit organitzatiu i l'acceptació de responsabilitats, mitjançant el repartiment de feines. Això serà fruit d'un aprenentatge consistent a planificar, realitzar i revisar l'acció triada per consens.

-Evolucionar amb un progrés personal i de grup, reflectit en el servei als altres i amb un compromís personal.

-Treballar la llei i els principis escoltes a diferents nivells d'aplicació, com a model d'home i com a proposta de valors.
-Convivència crítica i solidària amb altres estils de viure, donant a conèixer el nostre model, el qual "no és l'únic", com molts d'altres.
- El desenvolupament físic, especialment a través de l'austeritat i la vida en contacte amb la natura.

Ideari de l'entitat

Els postulats educatius de l'escoltisme i en concret de la nostra Associació i Agrupament, es fonamenten en el que diem les opcions bàsiques: fe, país, i la formació personal. Aquesta formació és donada mitjançant el mètode escolta que és un sistema d'autoeducació progressiva fonamentat en la llei i la promesa escolta, l'educació per l'acció, la vida en petits grups i uns programes progressius i atraïents en un ambient plenament coeducatiu.

La formació del noi que preveiem és el desenvolupament de diverses àrees de la persona. Bàsicament: l'aspecte físic, el caràcter, la personalitat, el servei als altres, la corresponsabilitat, la valentia, la visió cristiana de l'home i l'amor a la natura.

La formació està a càrrec dels caps, que han d'assolir en un període de temps la titulació de monitor i director d'activitats en el lleure a través de l'Escola de Formació de Caps que té l'Associació i el suport pedagogic que els seus organismes donen.

L'Agrupament és un grup de joves i infants que conviuen per contribuir en el seu desenvolupament i per realitzar les seves possibilitats com a persones i com a ciutadans responsables, envers la societat d'ara i del demà, seguint l'estil de vida escolta, adaptat a la realitat social d'avui al nostre poble, basat en les tres opcions bàsiques:

a.-d'Educació, com a projecte coeducatiu dins d'un àmbit de natura.
b.-de País, dins un marc ascendent de poble, comarca i nació.
c.-de Fe, utilitzant-la com a eina de treball.

Anys seixanta

La característica bàsica era la separació completa de sexes i sols existien tres branques segons l'edat dels nois o noies.

Nois	Edat	Noies
LLOBATONS	de 8 a 11 anys	DAINES
MINYONS	d'11 a 16 anys	NOIES GUIES
ROVERS	de 16 anys en amunt	GUIES

Llobatons

Un màxim de 24 nens formava l'Estol, organitzats en sisenes de sis amb un d'ells escollit pel Consell d'Estol com a Sisener i com a un altre com a Segon de Sisena, sota la responsabilitat d'un Equip de Caps que en conjunt rebia el nom de Vells Llops.

L'eix d'animació general de l'Estol estava basat en el "Llibre de la selva" de Rudiar Kipling i el Manual de Llobatons de Baden Powell i Vera Barclay. És per això que els caps dels estols reben el nom d'Akeela i els seus ajudants els de Bagheera, Baloo, Kaa, etc., trets tots ells dels esmentats llibres. Cada personatge encarna les virtuts que cal aprendre i els vicis i defectes que cal defugir. Per exemple als llobatons no se'ls diu simplement que callin sinó que se'ls ensenya que els sorollosos i ximples *banderlog* són rebutjats pel comú dels animals de la selva.

Les institucions de l'Estol eren el Consell de Vells Llops o reunió dels caps per administrar, dirigir i avaluar el programa, el progrés personal i col.lectiu de l'Estol. El Consell d'Estol on els Vells Llops, Siseners i Segons de Sisena revisen el funcionament de les Sisenes i es planeja el desenvolupament d'activitats.

El Consell de Roca és la reunió de tot l'Estol, on es proposen idees per al programa, i es revisa i valora el funcionament de l'Estol. Els Llobatons amb la promesa i els Vells Llops tenen dret a decidir.

L'estol del nostre Agrupament s'anomenava "ESQUIROL".

En aquesta època els Llobatons tenien una llei de sols dos articles que anomenàvem la Llei de l'Estol:

el Llobató escolta i obeiex el Vell Llop
el Llobató no s'escolta a si mateix.

El lema era: Tant com puc.

Com a complement del redactat de la Llei dels Llobatons, hi havia unes orientacions que l'apropaven més al conjunt de la Llei escolta amb un criteri més distès, eren *Les màximes de Baloo:*

El Llobató ajuda tothom.
El Llobató obre els ulls i les orelles.
El Llobató és net.
El Llobató diu sempre la veritat.
El Llobató està sempre alegre.

La promesa dels Llobatons també era més senzilla i una mica diferent que la de les altres edats. Prometo fer el que pugui per ser lleial a Déu i la pàtria: obeir la llei de l'Estol i fer cada dia una Bona Obra (BO).

Minyons

La Secció era el nom genèric de la Unitat de la Branca Minyons i estava formada per dos, tres o quatre Patrulles de cinc a vuit nois amb un d'ells com a cap de Patrulla (CP) escollit per ells en Consell d'Honor. La Patrulla tenia una vivència important amb un fort esperit d'equip amb un seguit d'elements diferenciadors de les altres, com el Tòtem (nom d'animal identificatiu), emblema, banderí que duia el CP, lema, crit, colors, història, tradicions, regles pròpies, cançons, institucions, Consell, cerimònies, etc. Les patrulles eren coordinades i dirigides per un Equip de caps (Kraal) format per un Cap de Secció (CS) i un o més ajudants de Secció (AS).

Les institucions de la Secció per revisar el funcionament de la Unitat i les patrulles i planejar el desenvolupament d'activitats eren el Consell de Mestrescoltes com a reunió dels caps i ajudants la Secció, el Consell de Caps, on s'ajunten als anteriors els caps i segons de Patrulla, i el Consell d'Honor com a reunió del Consell de Caps ampliat amb els nois a partir de segona classe o amb responsabilitats a la Secció, on es revisa i valora el funcionament i progrés de la Secció, de les patrulles i dels seus membres, principalment per decidir sobre les promeses, recompenses, ensenyes i censures.

El funcionament general de la Secció i la seva estructura, està basat en el llibre de Baden Powell, "Escoltisme per a nois", i en "El Sistema de patrulles" de Roland Philips.

El nom de la secció del nostre Agrupament fou JAUME I, i les patrulles inicials foren els Lleons i els Isards.

Rovers

Els nois de més de 16 anys s'agrupaven en Colles de Novells o de Companys segons l'etapa de formació dels nois. El conjunt d'aquestes colles formaven el Clan de Rovers coordinat per un Equip de Caps. Les institucions eren el Consell del Clan, l'Assemblea de Clan com a òrgan decisori i el Consell d'Honor quan el tema o temes a tractar ho feien necessari.

Per poder ser Company, el Novell havia de comprometre's a un servei que exposava en un document signat anomenat "rol", aquest servei podia ser dins el moviment, com a cap, ajudant, suport a l'Agrupament o associació, o millor encara fora d'ell (Creu Roja, Càritas, etc.). Finalment hom assolia la Investidura Rover i deixava el Clan. El Clan del nostre Agrupament s'anomenava Abat Escarré.

El carnet de proves i la formació personal

La formació proposada es desenvolupava en les àrees de caràcter, salut, natura, societat, sentit del concret, servei i sentit de Déu on el progrés personal era molt particularitzat i controlat mitjançant un llibret que s'anomenava Carnet de Proves que el cap anava signant fins que hom havia passat totes les de l'etapa on estava i assolia la següent, reconeixible per una nova ensenya.

Les etapes a Llobatons eren: Pota Tendra, Llobató (en fer la promesa) Primer Estel i Segon Estel. A Minyons: eren Peu Tendre, Minyó Escolta (en fer la promesa), Segona Classe, Primera Classe i Cavaller Escolta i al Clan Peu Tendre, Novell, Company i Rover Investit.

Les activitats dels nois a les unitats, i subunitats eren bàsicament reunions, sortides, acampades, empreses, bones obres col.lectives, etc., on els seus membres feien l'aprenentatge bàsicament a través del joc i la tasca comuna.

A la fundació de l'Agrupament, als anys seixanta, el redactat de la Llei escolta d'ús comú a Minyons i Rovers era el de la Delegació Diocesana de l'Escoltisme (DDE).

1.-Cal confiar sempre en l'honor de l'escolta.

2.-L'escolta és lleial a Déu i a la pàtria, als pares, caps, superiors i inferiors.

3.-L'escolta és útil i servicial, i cada dia ha de fer una bona obra.

4.-L'escolta és amic de tothom i germà dels altres escoltes.

5.-L'escolta és educat i cavallerós.

6.-L'escolta estima els animals i les plantes.

7.-L'escolta és disciplinat i obeeix als seus superiors sense replicar.

8.-L'escolta està sempre de bon humor i somriu i xiula davant de les dificultats.

9.-L'escolta és treballador i previsor.

10.-L'escolta és pur de pensament, paraula i obra.

Els lemes eren:

Sempre a punt (pels minyons).

Fer servei (pels rovers).

El lema *Sempre a punt* es traducció de l'anglès *Be prepared* (observeu les inicials: les mateixes que Baden Powell).

El text de la promesa era:

"Pel meu honor i amb la gràcia de Déu prometo fer tot el que pugui per complir els meus deures envers Déu i la pàtria, per ajudar tothora l'altra gent i obeir la Llei escolta."

Anys setanta

En començar el curs 1971-1972, la Secció Escolta que fins aquell moment incloïa nens d'11 a 16 anys es divideix en dues etapes:

Ràngers(nois) i Noies Guies (noies) d'11 a 14 anys.

Pioners (nois) i Caravel.les (noies) de 14 a 17 anys.

L'experiència va ser iniciada l'any 1964 per l'associació dels "Scouts de France" que donà nom al nou sistema de programes que l'any 1965 ja es començà a practicar de forma experimental per algun agrupament de Barcelona i l'any 1971 es va establir com a definitiu a la nostra associació ME i GJS i poc després al nostre Agrupament.

Llobatons

No hi hagué canvis substancials entre la metodologia anterior i la que s'aplicà fins a finals de la dècada dels setanta, tot i que a l'Agrupament s'anà deixant de racó l'eix d'animació del *Llibre de la selva* tal com ho feu Minyons Escoltes.

Ràngers

La Secció, la Patrulla i l'Equip de Caps continuen amb el nomenclàtor anterior excepte que el CP passa a ser nomenat Pilot de Patrulla i es creen les tasques d'adjunt de taller, que és el noi responsable de la marxa del taller i material necessari, i fa d'enllaç amb el mestre de taller que és un professional o un bon coneixedor d'alguna tècnica necessària per a l'operació.

L'operació era l'equivalent de l'empresa a Pioners, però una mica més curta i és on es desenvolupa el progrés personal mitjançant fadrinatges segons les tècniques apreses. A cada etapa es feia el punt, moment de reflexió (segons els manuals, a la llum dels Evangelis i la Carta)i la festa de cloenda anomenada Gran Boom.

El progrés personal era més comunitari i sense símbols externs. Hi havia el carnet Ranger on cada noi anotava el seu progrés i les tècniques apreses. Finalment un Ranger feia la promesa en passar a Pioner.

Pioners

La Unitat s'anomenava Grup i quan el nombre de membres ho feia necessari, es dividia en equips, amb el pròpi cap d'Equip escollit entre els seus membres. El Kraal es compon d'un cap de Grup i dos ajudants (d'un mínim de 19 anys).

Progés personal: abans que un Ranger passés a Pioner, era preparat pel seu padrí (un Pioner de tercera etapa) i en el mateix moment del *pas de Branca* feia la promesa escolta i rebia l'ensenya marró, però si el noi ingressava del carrer li calia esperar uns tres o quatre mesos. Després, el progrés personal tenia dues etapes més indicades físicament per l'ensenya negra i l'ensenya vermella.

La metodologia de Pioners es basava molt en les seves activitats, en l'empresa que controlava un Consell d'empresa i distribuïa les tasques en comitès de 2 o 3 Pioners d'equips diferents per a una tasca concreta. Les necessitats de finançament produïren una mena d'empresa més curta amb l'objectiu de fer diners, que s'anomenà *extra-job*.

El redactat de la promesa no havia variat, i al nostre Agrupament se seguí fent, tot i que en d'altres agrupaments de l'època no la feien.

Rovers

En un començament, en aplicar-se les noves metodologies, no hi hagué canvis substancials a la Branca, però després, el 10 de febrer de 1969, el comissari de Branca es qüestionava la quantitat de clans que encara seguien usant la metodologia de la Ruta, aquesta desaparegué i es féu una experiència amb els nois i noies majors de 17 anys que fou el Solc. Finalment, per juliol de 1972 començà a funcionar la Branca Truc, però per aquella data no hi havia al nostre Agrupament cap Branca que acollís els majors de 17 anys i la nova branca no es generalitzà fins l'any 1975 i passà a ser considerada la quarta branca vers l'any 1978, tot i que durant molts cursos no existí aquesta branca a l'Agrupament.

Coeducació

El setembre de 1975, l'Agrupament començà formalment un sistema de coeducació de nois i noies que ha durat fins ara.

Anys vuitanta-noranta

Els *Scouts de France* (SdF) creadors del sistema de programes SdF (que és el que treballa amb les unitats Ràngers/Pioners) féu modificacions del mateix sistema amb els anys. La darrera revisió forta fou la de l'any 1981 que reinstaurà les patrulles amb identitat, la promesa a la Secció Ranger (recordem que anteriorment es feia en passar a Pioner) i fins la substitució del mot Ranger pel d'Scout. En poques paraules, mentre els Pioners segueixen un camí propi, els Ràngers s'apropen molt més a les estructures anteriors a l'aparició del sistema de programes SdF.

A Catalunya, però, no hi ha una revisió tan profunda, el mot usat per referir-se a la Branca continua essent el de Ràngers. A la resta del Moviment Scout Catòlic (MSC) s'usa indistintament Scout o Ranger.

Llops-Daines

Mentre el MSC no deixà de banda el *Llibre de la selva*, Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi (ME i GSJ) de Catalunya (que hi està federada) l'abandonà definitivament, i així es féu també al nostre Agrupament.

Una de les motivacions de deixar en desús el *Llibre de la selva* fou la consideració que en l'ambient de l'esmentat llibre es respirava un cert clima de violència a causa de les caceres dels llops. Fins i tot es pensà que el fet que els Llops cacessin Daines podria dificultar la convivència dels nois i les noies a la Branca, ja que unes podrien presentar-se com a víctimes dels altres. També fou considerat el fet que l'heroi del llibre, Mowgli, és un noi. Això portà a pensar que no podia ser model per a l'element femení com ho havia estat per al masculí fins aquell moment. Avui l'eix d'animació general de l'Estol és escollit cada curs o fins i tot per a una activitat determinada.

Cal, però, saber que les altres associacions escoltes tant de Catalunya com d'arreu del món han seguit en general el mètode de la família feliç que Baden Powell i Vera Barclay dissenyaren l'any 1916, amb les lògiques adequacions al temps i país, però no amb un trencament tan acusat.

Fora de l'eix d'animació, l'estructura de la Unitat ha quedat amb noms semblants als de sempre, tot i perdent els noms del *Llibre de la selva* en relació als caps de la Unitat.

L'actual Pedagogia del projecte incorpora els elements propis de SdF en l'empresa, que a l'Estol té una durada màxima de tres mesos i s'anomena Acció (a MSC, Cacera).

Ràngers-Noies Guies

Depenent de l'Equip de Caps el moment la vida de les patrulles ha estat més o menys intensa. L'operació dels anys setanta ha canviat el nom per expedició, però els mots Comitès, Gran Boom i Consell d'expedició segueixen com sempre, s'incorporen de nou el Consell d'Honor per analitzar els problemes de fons per a la consecució d'un estil, d'acord a la Llei escolta i els Evangelis.

Pioners-Caravel.les

L'empresa continua essent l'eix de la vida pionera i la formació d'equips sols es recomana en unitats de més de 12 membres. El progrés personal continua estan basat en tres períodes sense ensenyes que ho marquin.

Truc

La Unitat dels joves s'anomena Grup Truc i consta d'un cap adult que anomenem animador de Truc, i es pretén que sigui el que el nom indica, ja

que bàsicament cada jove cal que estigui preparat per ser el seu propi cap. El Grup Truc no té una estructura prèviament establerta. Això la fa ser molt flexible en la seva pròpia organització, poden establir-se colles o equips diferents segons les necessitats i circumstàncies, i fins i tot coexistir diversos grups Truc en un mateix Agrupament.

Pel que fa al relleu de caps, és aconsellable que el Truc no perdi contacte amb les altres Unitats de l'Agrupament.

Versió actual (1979) de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi
En aquesta versió el redactat de cada article comença:
"Els Escoltes i les Guies ..." i es diu la resta:
"Ens esforcem a merèixer confiança i fem confiança a tothom.
Vivim la nostra fe i respectem les conviccions dels altres.
Aprenem a ser útils i a fer servei.
Som germans de tothom i treballem per la pau.
Som fidels al nostre país i ens sentim ciutadans del món.
Defensem la natura i protegim la vida.
Aprenem a viure en equip i tot ho fem entre tots.
Som decidits i afrontem les dificultats sense por.
Estimem el treball i volem fer bé les coses.
Aprenem a estimar i jugar net."

Al nostre Agrupament, el redactat tradicional de la promesa ha quedat pràcticament en desús i excepte alguna vegada a Ràngers, que sí que l'han usat, el compromís actual queda reflectit amb algunes paraules del noi o noia en una vetlla especialment destinada a això però que no tenen res a veure amb el text original.

Els lemes dels escoltes són els mateixos de sempre però cal dir que a ME i GSJ en general, sols es parla del *Sempre a punt* i *Tant com puc.* Hi ha una altra frase que, extreta del redactat antic de la Llei, s'ha convertit en quasi lema i és *Res a mitges.*

6.2.-L'uniforme

Sense ser part del mètode escolta, el fet que els escoltes es vesteixin d'una forma determinada data ja dels seus començaments, de tal manera que el fundador ja deia: *"A voltes he dit: m'importa un rave si un escolta fa servir uniforme o no, sempre que posi el seu cor en aquesta tasca i compleixi la Llei escolta"*. Però la veritat és que sembla estrany l'escolta que no porti el seu uniforme si pot permetre's comprar-lo. L'esperit l'impulsarà a fer-ho. Per explicar el perquè de l'uniforme de l'escolta, crec que el millor és llegir el que escriu en Laszlo Nagy, anterior Secretari General de l'Organització Mundial del Moviment Escolta, en el llibre *250 milions d'scouts* on parla breument de la uniformitat i diu:

"... respon a la necessitat de pertànyer i identificar-se a un grup, els "texans" o "blue jeans", la camisa dels col.legials funcionen com un llenguatge i signes de reconeixement. El problema bàsicament resideix a saber si el joves s'identifiquen encara amb els signes proposats".

"Les modificacions de l'uniforme, bàsicament capell, pantaló, camisa i fulard, té partidaris i detractors. Si és veritat que l'uniforme escolta no pot seguir els capricis de la moda, la seva adaptació periòdica a les activitats actuals no solament és necessària, sinó que és indispensable..."

"... L'essencial és que l'uniforme sigui pràctic i fortifiqui la fraternitat escolta, aquesta adhesió voluntària a una organització mundial. Sense crear, però, un sentiment malsà d'orgull o menyspreu envers aquells que "no estan entre els nostres", l'uniforme obliga a una certa cura en vestir i actuar, a la modèstia, a l'esperit de servei, a l'amor al proisme...".

Com era l'uniforme l'any 1968 quan es va fundar l'Agrupament?

Llobatons: pantalons curts de pana blau marí, camisa grisa, boina blau marí, jersei blau fosc, mitjons curts o llargs de color blanc, i *niki* de treball de color blau marí.

Les noies caps de la Branca Llobatons: faldilla de pana blava (se'n recomanava una de tergal blava sols per a ciutat); camisa grisa de tergal, jersei blau, sabates planes negres per a ciutat.

Minyons, Rovers i els altres caps: pantalons curts de sarga caqui verdós, camisa grisa clara amb dues butxaques cordades i muscleres, mitjons curts o llargs de color gris. Alguns (com Sebastià Serarols) portaven la camisa d'un model anterior de forma igual però de color caqui i també d'altres, els pantalons curts de pana marró.

Al nostre Agrupament no hi havia uniformitat definida per a la resta de l'equip, tot i que molts duien boina blau marí tipus paracaigudista o també es veia algun capell escolta. També els nois més grans duien pantaló llarg generalment de color gris o beix i en determinades activitats pantalons *rochetore*.

Les ensenyes que tothom duia eren:

Cosides a la màniga dreta i de dalt a baix, tireta blanca amb el text Agrupament Escolta Martin Luther King de color negre, escut del poble i tireta blanca amb el text "SANT JUST DESVERN" en vermell (dibuixos C, D, E, a les figures 1, 2, 3 i 7).

Cosida a la butxaca esquerra l'ensenya de la DDE, que era un rombe verd amb una flor de llis blanca(escoltisme), una creu vermella de Sant Jordi (Catalunya) i l'anagrama grec de Crist XP (confessionalitat catòlica) (dibuix A a les figures 1, 2 i 3).

A partir que hom feia la promesa escolta o de Llobató es duia el fulard de l'Agrupament de color marró fosc i el rivet groc clar, però, a més hi havia una sèrie d'ensenyes específiques per cada branca que indicaven l'etapa de progrés personal.

A Llobatons l'ensenya de la promesa era un cap de llop cosit a la boina, després un primer i un segon estel fent-li costat (dibuixos F, G i H a les figures 1 i 5).

A Minyons es duien penjades de la musclera de la màniga esquerra les divises de Patrulla (cintetes amb els mateixos colors del banderí de la Patrulla, que eren vermell i blanc per la Patrulla Lleons i blau i marró per la Isards). Cosit a la màniga esquerra, els que hi tenien dret, duien la segona classe indicada per un cartellet verd amb el lema *Sempre a punt* en vermell, (dibuix G a la figura 2) i per la primera classe s'hi sobremuntava un escudet verd amb el rivet vermell (dibuix H a la figura 2).

A Rovers, unes divises grogues pels novells, una de groga i verda pels companys, i una de groga, verda i vermella pel Rover Investit (dibuix I a la figura 3).

Els Siseners de Llobatons duien cosides dues cintes grogues paral.leles a la màniga esquerra i el seu segon una de sola (dibuix K a les figures 1 i 5). Els caps de Patrulla de la secció dues cintetes verticals cosides a la butxaca esquerra i els seus segons una de sola (dibuix 2 a la figura K).

Els caps d'Unitat portaven una cinta del color de la Branca, i els ajudants calia que la duguessin travessada per una més de petita de color blanc, però al nostre Agrupament la blanca es cosia paral.lela a la de color (dibuix K a la figura 3).

També hi havia una sèrie "badges" o especialitats (triangulars pels Llobatons i rodons pels Minyons) que indicaven la preparació en l'afició del noi (dibuix L a les figures 1, 2 i 5).

La N-10

L'any 1967 Minyons Escoltes va emetre la fitxa tècnica N-10 que regulava detalladament i de cap a peus una nova uniformitat que deixava l'uniforme de Llobatons idèntic a l'anterior, però tots els altres usaven una camisa "Nou Model". Els Pioners de color vermell i de color verd a tots els altres, que podia passar per una camisa de diari, ja que tenia una sola butxaca i descordada.

El fulard seria usat pels Llobatons sempre que duguessin uniforme.

Els Ràngers només l'usarien en cerimònies; els Minyons i Pioners el tenien com a facultatiu; els Rovers no el tenien de dur mai, els caps d'unitats, com els seus nois i els altres caps, sols en cas de necessitat. L'escut de la ciutat, vila o poble al qual es pertany es portava cosit al fulard (els que el duguessin). Les altres ensenyes pràcticament desapareixen (dibuix B i D a les figures 5 i 6).

A Sant Just Desvern, tot i que no es funda l'Agrupament fins l'any 1968, fins entrats els anys setanta no s'adoptà el nou uniforme. Segons recorden els membres de l'Agrupament d'aquell temps, la camisa de color verd pràcticament no s'arribà a dur i als arxius de l'Agrupament consta una nota de l'octubre de 1975 que indicava que la uniformitat pels Ràngers era camisa blava, fulard marró fort i sanefa groga al braç esquerra de dalt a baix [A.E.MARTIN LUTHER KING], campana de Sant Just (es refereix a l'escut) [SANT JUST DESVERN].

Pràcticament l'única simbologia que va quedar en actiu va ser la nova ensenya del moviment. Aquesta fou escollida entre una sèrie de dissenys presentats al Comissariat General, i era molt semblant a la identificació usada pels *hippys* i segons deien simbolitzava tres camins que s'unien per ferne un de sol, o la comunió final de les tres branques en un sol objectiu (dibuix A a les figures 5 i 6). El dibuix sempre era platejat, i el fons depenia de la Branca i l'etapa, els colors eren: verd pels Minyons, l'antiga Secció

unitària; marró pels Pioners en fer la promesa; negre en la segona etapa i vermell en la tercera. Els Ràngers no duien ensenya ja que no feien la promesa fins passar a Pioners.

Per als Llobatons, l'ensenya era de tela blanca amb dibuix i rivet blaus. Per a tots els altres era una xapa metàl.lica rodona excessivament grossa (50 mm de diàmetre) que en subjectar-se a la butxaca de la camisa mitjançant una agulla, a la primera topada, feia un bon set a la butxaca i es perdia l'ensenya. A causa d'això l'Agrupament decidí fer-ne fer expressament unes de tela brodades amb els colors adequats. Abans d'unir-se als nois en el sistema educatiu, totes les noies anaven amb brusa blanca i faldilla marró. Les Daines, amb uns tirants marrons i amb un cap de daina cosit, i les altres amb, l'ensenya metàl.lica de Guies Sant Jordi, que era un trèvol verd amb la creu vermella de Sant Jordi centrada (figura 4).

El setembre de 1975, d'acord amb les directrius de les associacions ME i GSJ de Catalunya, que es fusionaren, l'Agrupament començà a practicar la coeducació de forma regular i plena, i en ajuntar-se els dos sexes es canvià el gris de la camisa de Llobatons (que no agradava a les nenes) pel groc.

A partir d'aquella data, no hi ha cap més constància escrita de l'evolució i l'ús d'uniforme al nostre Agrupament, però podem dir que durant d'aquests anys l'uniforme fou pràcticament idèntic a l'actual, i tot i que el seu ús no s'arribà a perdre mai del tot, hi hagué èpoques en què quasi l'única peça que es duïa era el fulard (curiosament era la peça que la norma N-10 de l'any 1967 volia fer fora).

El model de camisa ha evolucionat, la butxaca descordada al pit esquerra de finals dels anys seixanta, va passar a ser cordada amb tapeta a partir de mitjans dels setanta i amb dues butxaques l'any 1994.

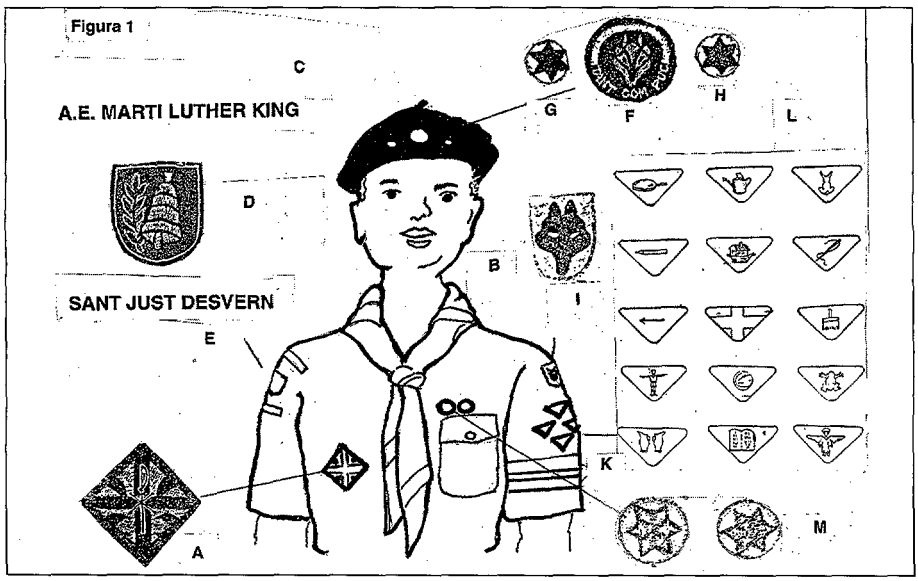
Per acabar direm que el Consell d'Agrupament, en una reunió feta el dia 22 de maig de 1991, decidí concretar de manera explicità la uniformitat i simbologia del nostre Agrupament, que consisteix bàsicament en la de l'Associació ME i GSJ de Catalunya.

La camisa és del color de la Branca, amb mànigues llargues (que es duen habitualment arremangades), excepte els Castors que duran un *polo* a l'estiu i un jersei a l'hivern.

Els colors de les branques són: verd per al Truc, vermell per als Pioners-Caravel.les, blau per als Ràngers-Noies Guies, groc per als Llops-Daines i carabassa per als Castors.

Tothom durà les ensenyes d'ubicació (d'on som?) que són: els noms de l'Agrupament i del poble cosits pràcticament a la costura de la màniga dreta, el del poble a sota del de l'Agrupament i pràcticament sense separació. L'escut del poble a sota dels noms i separat d'ells per una distància d'uns dos dits (dibuix C, D i E a la figura 7). La identificació de país, que és un rectangle groc amb les quatre barres vermelles horitzontals, i damunt d'elles el nom "CATALUNYA" en negre, cosit i centrat sobre de la tapeta de la butxaca de l'esquerra (dibuix N a la figura 7).

A partir del moment de la promesa tothom durà cosida i centrada a la butxaca de la camisa l'ensenya de ME i GSJ (dibuix A a la figura 7). El fulard de l'Agrupament, de color marró fort i sanefa groga, que els Llops-Daines subjectaran fent-se un nus i els altres amb un passafulard adequat (dibuix B a la figura 7).

Figures 1, 2 i 3. En general: anys 68 a 70. A - Ensenya de la DDE. B - Fulard. C - Nom de l'Agrupament. D - Escut del poble. E - Nom del poble.

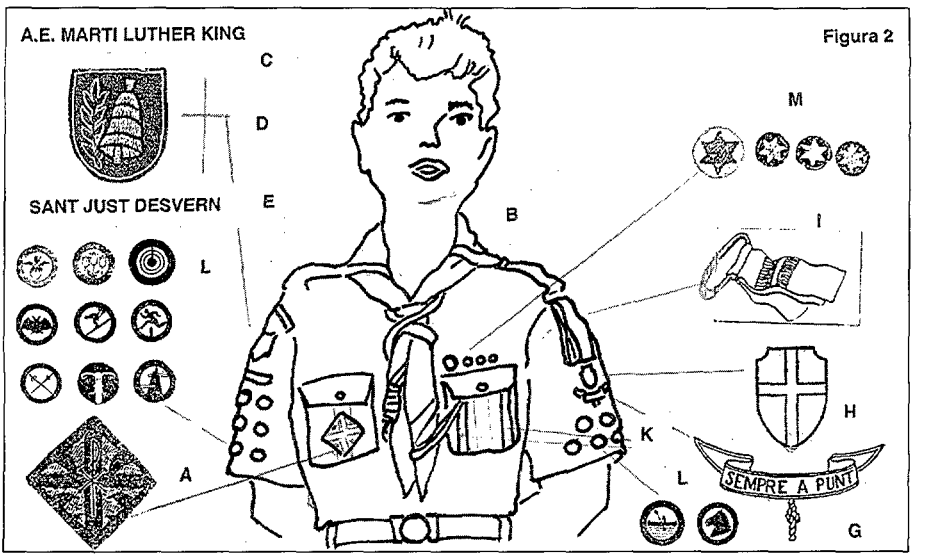

Figura 2. Minyons: any 68 a 70.G - 2a. Classe. H - 1a. Classe. I - Divises o "scalps" de patrulla. K - Barres de Cap de patrulla. L - Especialitats "Bagdes". M - Estels d'antigüitat.

Els Llobatons adaptaren les antigues ensenyes del cap de llop i els estels, però cosits a la màniga esquerra de la camisa (dibuix F, G i H a la figura 7). Els Pioners en fer el seu compromís es cusen la flor de lis de l'organització mundial a la màniga esquerra (dibuix O a la figura 7). Els Ràngers ajornaren les decisions sobre altres complements simbòlics del progrés dels nois i noies de l'Agrupament es deixaren per a més endavant.

L'ensenya de MEiGSJ des de l'any 1978 es compon d'una creu (confessionalitat), una flor de lis (nois) i un trèvol (noies) envoltat d'una corda lligada amb un nus pla (dibuix A a la figura 7).

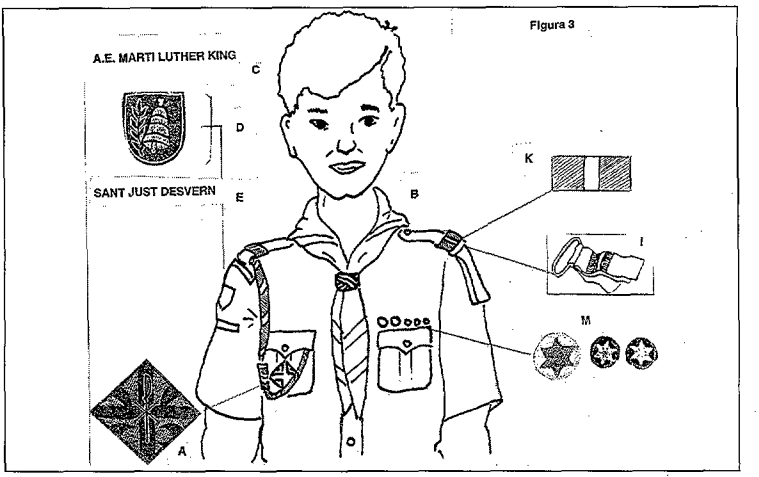

Figura 3. Rovers i Caps : any 68 a 70. I - Divises d'etapa al clan. K - Ensenya d'ajudant de Secció. M - Estels d'antigüitat.

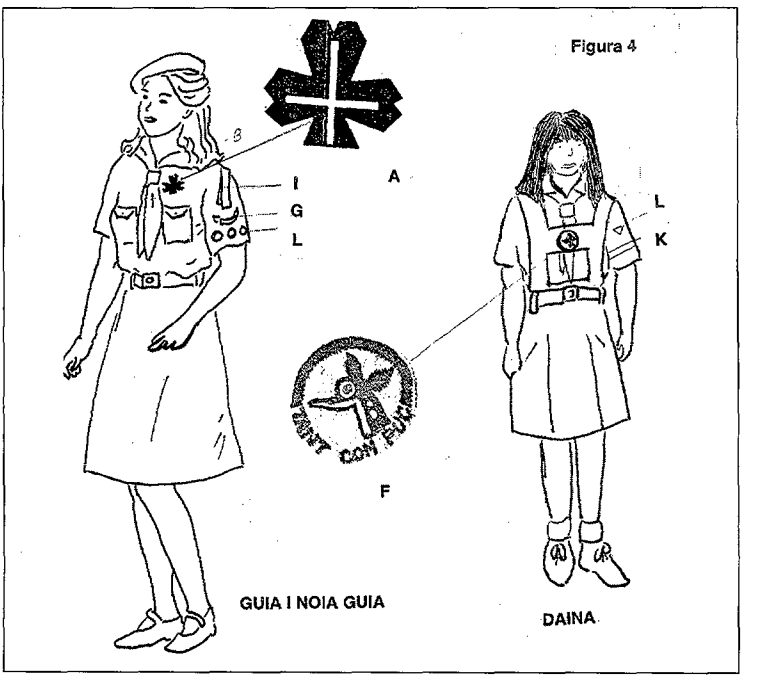

Figura 4. Noies: any 68 a 75. A - Ensenya de Guies Sant Jordi. B - Fulard.F - Ensenya de Daina. G - 2a. Classe de Noia Guia. I - Divises de Garba (patrulla de noies guies) / Etapa Guia. L - Especialitats. K - Bassa de 2a. de Mota (sisena de noies).

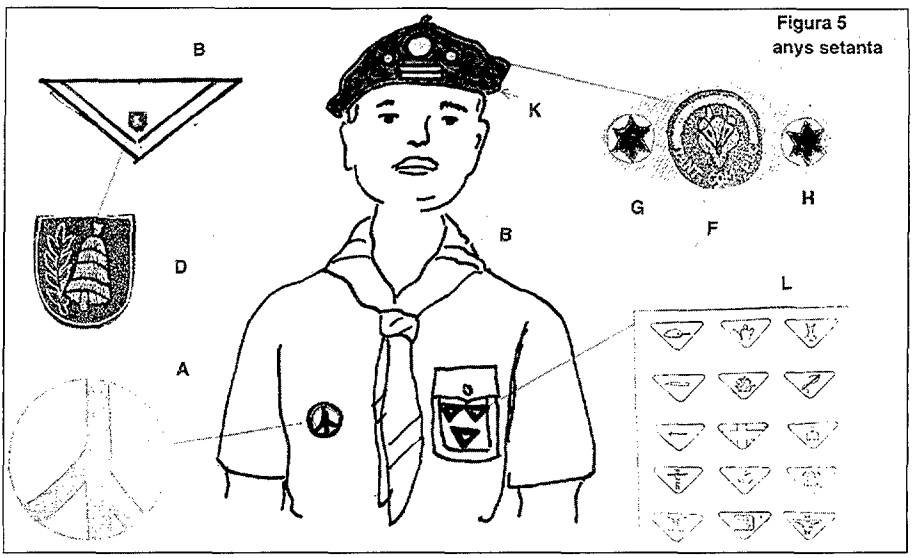

Figura 5. Llobatons als anys 70. A - Ensenya de Minyons Escoltes (Tela). La resta com a la figura 1.

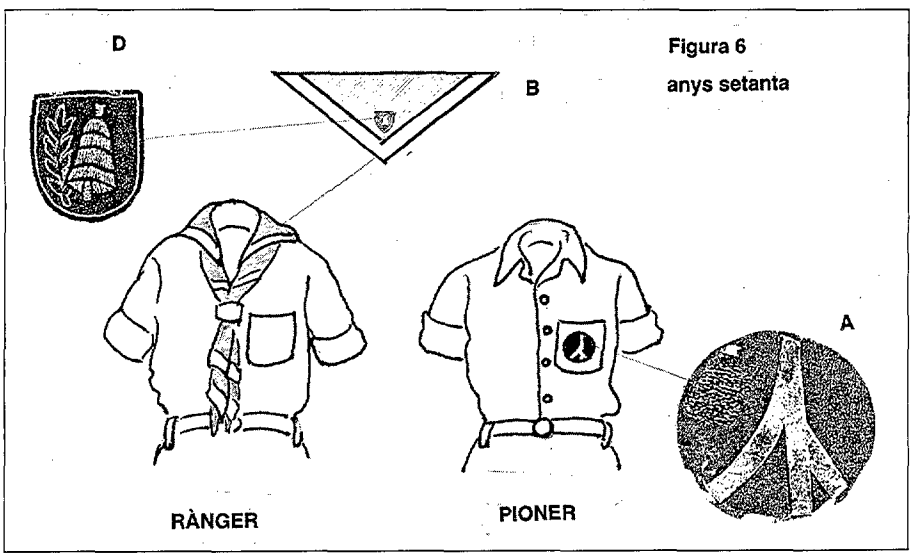

Figura 6. Rangers/Pioners als anys 70. A -Ensenya de Minyons Escoltes (metàl.lica). B - Fulard. D - Escut del poble.

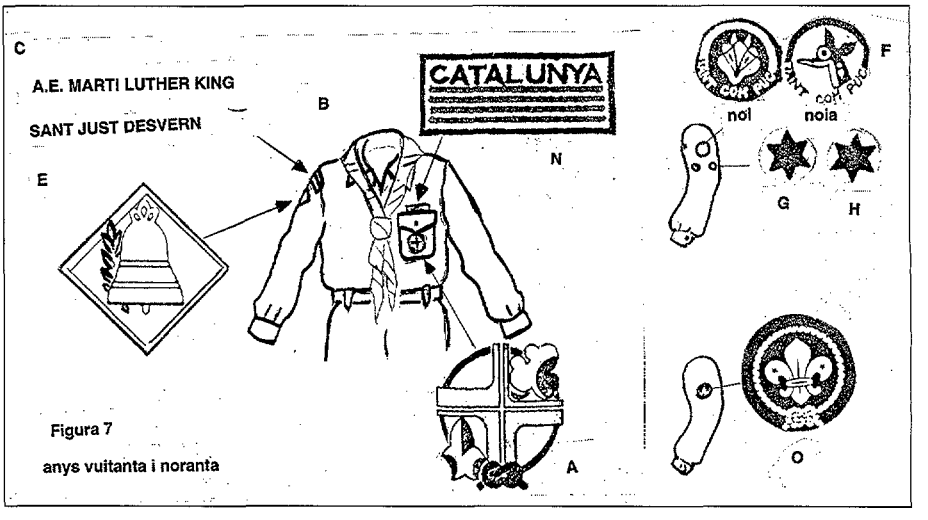

Figura 7. Anys 80 i 90 (Reglament actual de l'Agrupament) A - Ensenya de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya. B - Fulard. C - Nom de l'agrupament - Nom del poble. D - Escut del poble. N - Ensenya del països. Ensenyes d'ús a l'agrupament especialment. F - Cap de llop de la promesa. G - 1r. Estel. H - 2on. Estel. O - Sols per a Pioners, trucaires i caps a partir del compromís Pioner.